

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/143/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312215192
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4312215192.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v právnej veci navrhovateľa: U. G., D.. XX. XX.XXXX, N. U., A.. P.. C. XXX/XX, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, so sídlom Bratislava, Štúrova 2, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 06. 09. 2012 sa navrhovateľ domáhal ochrany osobnosti, spočívajúcej v zdržaní sa tvrdenia, že navrhovateľ mal predtým meno L. G., D.. XX. XX. XXXX, ako aj zaplataenia nemajetkovej ujmy v sume 25.000 eur a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že občianska ochrana osobných údajov je upravená v § 11 až 16, § 442 až § 450 Občianskeho zákonníka, ako aj v § 30 zák. č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov pri neoprávnenom použití a to aj zák. č. 428/2002 Z.z. o osobných údajoch. Mal za to, že zákon vymedzuje presnú definíciu napr. v zákone č. 301/1995 Z.z. o rodnom čísle, a preto dospel k záveru, že práva a povinnosti podľa zákona sa majú riadiť a vykonávať úkony. Obchádzať zákon a definície práv je nesprávny úradný postup, ako aj porušovanie ochrany osobnosti. Pretože odporca svojim nepravdivým konaním a používaním nepochybne jeho osobných údajov na iné mená a tým ohrozil jeho vážnosť, česť a dôstojnosť, navrhol, aby bol povinný v budúcnosti sa zdržať používania jeho osobných údajov a verejne sa v novinách ospravedlniť a to s textom „ospravedlňujem sa za nezákonné používanie mena L. G., D.. XX. XX. XXXX, ktorý sa v evidencii obyvateľov SR nenachádza, neexistuje a používať uvedené meno bolo nezákonné“.

Odporca vo svojom vyjadrení poukázal na to, že skutkové odôvodnenie je neurčité, ako aj zdôraznil, že navrhovateľ podal obsahovo totožné podanie aj na Okresný súd Bratislava I s tým, že vec bola postúpená Okresnému súdu Levice, ktorý v nej koná pod sp. zn. 12C/156/2011, a preto navrhol spojiť na spoločné konanie.

Podaním zo dňa 11. 03. 2013 navrhovateľ doplnil svoj návrh o skutkové okolnosti a označil relevantné dôkazy, avšak ich nepredložil a z označenia dôkazov nie je možné zistiť, o aké dôkazy sa jedná.

Po oboznámení sa so spisom pod sp. zn. 12C/156/2011 súd uznesením zo dňa 27. 08. 2013 č.k. 14C/143/2012-31 konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 31. 03. 2014 č.k. 8Co/180/2014-40 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolačný súd vo svojom uznesení ustálil, že v predmetnom konaní ide o náhradu škody - nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 58/1969 Zb. a tiež zákona č. 514/2003 Z.z. a to s poukazom na zmeny v texte, ako aj pripojenie predbežného prejednanía škody.

Následne podaniami zo dňa 23. 02. 2015 a zo dňa 22. 04. 2015 navrhovateľ doplnil svoj návrh a uviedol, že odporca vystupoval ako zamestnávateľ a pozmenil originál mzdových listov zamestnávateľa cez určenie vlastnej svojvôle. Mal nástup do práce od 07. 09. 2002, ale nevyplatil odvodové povinnosti, ani nevyplatil mzdu za prácu, pričom vytvoril zákonné odvody na platenie, vytvoril zmeny cez jeho nekompetentný, nesprávny úradný postup, za ktorý treba považovať porušenie poriadku právnej istoty, porušenie čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Použil to, čo mu zákon neukladá a nedovoľuje, aby vytvoril príčinnú súvislosť škody vo výške 25.000 eur za obdobie od 07. 09. 2002 do 20. 02. 2015 na účely sťaženia spoločenského uplatnenia cez Generálnu prokuratúru SR. Ďalej dodal, že škoda vznikla úmyselným konaním proti dobrým mravom, nakoľko GP SR použila nepredpisové určenie schopný práce vydané na meno L. G., F.Č.. XXXXXX/XXXX, ktoré vôbec nespĺňa zákon NR SR č. 301/1995 Z.z. o rodnom čísle. Okrem toho cez nepravdivé tlmočnické a prekladateľské úkony vydal zmenu obsahu nepredpisovej verejnej listiny cez porušenie zákona NR SR č. 81/1986 Z.z. cez porušenie zák. NR SR č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov, aby použil vydanú nepredpisovú verejnú listinu, aby z nej GP SR vytvorila zmenu mena L. na prevoditeľnosť mena U., aby GP SR nepredpisové rodné číslo použila cez zmenu hmoty.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil navrhovateľ, svoju neúčasť ospravedlnil z technických príčin bez bližšieho špecifikovania, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 OSP.

Navrhovateľ v rámci ospravedlnenia uviedol, že odporca bráni právam spravodlivosti - fiktívne zakrýva nezákonné zmluvy, bezprávne faktúry, ako aj DPH tuneluje, pozmeňuje mzdové listy, určuje nemocenské dávky a to na jeden deň 189 Sk. Cez výkon verejnej moci sa vykonáva dozor proti právam spravodlivosti, aby úmyselne, účelovo boli spôsobené škody a to pod zmluvou č. ST/KHB.61/1997. Odporca spôsobil škody veľkého rozsahu, keď úmyselne cez nedostatok právomoci určoval zmeny gramatických tvarov textu právnych úkonov, určoval dátum schopný práce, cez ohováranie pozmeňoval vymeriavacie základy na dôchodkové zabezpečenie, ako aj nemocenské dávky, teda konal ako nelegitímny orgán.

Odporca na pojednávaní uviedol, že zotráva na predchádzajúcom vyjadrení, namietajúc neurčitost' návrhu, nakoľko neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, nie je zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Z podaní navrhovateľa vyplývalo, že by malo ísť o nejakú listu ohľadne PN, pričom lustráciou v registroch bolo zistené, že predmetnú listinu o PN pozmenil v trestnom konaní navrhovateľ, pričom tam bol aj stíhaný, avšak konanie bolo zastavené pre jeho nepríčetnosť a v súčasnosti prebieha konanie o uložení ochranného liečenia. Pokiaľ teda išlo o túto listinu ohľadne PN, mal za to, že odporca nemá oprávnenie vystavovať, resp. meniť listinu o PN, jedine za predpokladu, že je zamestnávateľom, tak ju môže posudzovať, čo zamestnávateľom navrhovateľa nebol nikdy. Pokiaľ išlo o tie ďalšie podania, tak poukázal tam na nesprávnosť jeho mena U. namiesto U., v súvislosti s odpisom registra trestov a v tomto prípade aj keby došlo k pochybeniu a nesprávnemu uvedeniu mena, nie je to vec, ktorá by patrila do právomoci súdu, ale ide o osobné údaje navrhovateľa, ktoré keď sú nesprávne, tak v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, mal túto nesprávnosť odporcovi ako spracovateľovi osobných údajov v zmysle zákona o prokuratúre oznámiť a žiadať opravu, pričom ak by mu odporca nevyhovel, mal možnosť sa obrátiť na úrad na ochranu osobných údajov. No a taktiež poukázal na premlčanie nároku, nakoľko v predmetnom konaní sa hovorí o listine z roku 2002 a návrh bol podaný v roku 2012. Vzhľadom na uvedené, žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že návrhom vo veci samej sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vo výške 25.000 eur a to podľa zákona č. 58/1969 Zb., 514/2003 Z.z. Predmetné údaje boli doplnené a zvýraznené v tlačive, navrhovateľom používanom vo viacerých prípadoch, ale napriek tomu, nebolo možné ustáliť, že by v predmetnom konaní bola prekážka veci začatej, resp. veci rozhodnutej. Uvedené potvrdilo aj predloženie listiny o predbežnom prejednaní škody. Porušenie povinnosti vzhľadom na porušenie zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov a následne namietal nesprávny úradný postup odporcu.

Keďže všetky listiny, spomínané v podaniach navrhovateľa, boli datované pred účinnosťou zákona č. 514/2003 Z.z., súd na daný skutkový stav aplikoval tieto právne predpisy:

Podľa § 27 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Podľa § 18 ods. 1 Zákona č. 58/1969 Zb., štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

Podľa § 18 ods. 2 Zákona č. 58/1969 Zb., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona č. 58/1969 Zb., v právnych vzťahoch upravených v tomto zákona vystupuje v mene štátu ústredný orgán uvedený v § 9 ods. 1.

Podľa § 20 Zákona č. 58/1969 Zb., pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.

V mene štátu podľa § 9 ods. 1 písm. b / Zákona č. 58/1969 vystupuje ústredný orgán do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu a ak niet takého ústredného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti.

Na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 58/1969 Zb. sa nevyžadovalo predbežné prerokovanie nároku na príslušnom ústrednom orgáne.

Zodpovednosť štátu podľa § 18 ods. 1, 2 Zákona č. 58/1969 Zb. za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu štátu predpokladá súčasné splnenie 3 podmienok : 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Pre splnenie zodpovednosti štátu za vzniknutú škodu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. V prípade nespĺnenia čo i len jednej z týchto podmienok, zodpovednosť štátu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom nie je daná. Zákon č. 58/1969 Zb. je vo vzťahu k občianskemu zákonníku predpisom špeciálnym a ustanovenia Občianskeho zákonníka sa uplatnia vtedy, keď zákon nemá vlastnú úpravu. Navyše zákon č. 58/1969 Zb. nedefinuje nesprávny úradný postup, avšak z obsahu tohto pojmu vyplýva, že podľa konkrétnych okolností toho - ktorého prípadu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone, alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu, alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti.

V prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ v tomto konaní nepreukázal, že by došlo k nesprávnemu úradnému postupu odporcu, v dôsledku ktorého by navrhovateľovi vznikla škoda, preto návrh navrhovateľa zamietol. Mal za to, že navrhovateľ neuviedol rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie jeho nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu, ktorý si uplatňuje voči odporcovi, nakoľko neoznačil vo svojom návrhu orgán štátu - neuviedol jeho názov, v pôsobnosti odporcu, ktorý mal nesprávne úradne postupovať. Označil síce ako odporcu - Generálnu prokuratúru SR, avšak nešpecifikoval rozhodnutia, resp. postup, ktorým malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Navrhovateľ vôbec neoznačil rozhodnutia, resp. listiny, ktorými malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, ako ani nepreukázal, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Tvrdenia navrhovateľa sú len všeobecné, vyznievajúce tak, že činnosťou odporcu došlo k pozmeňovaniu verejných listín a v nich najmä údajov mena a rodného čísla navrhovateľa a ich zamenenia s osobou, ktorá nemá právnu subjektivitu, avšak predmetné listiny nepredložil. Čo sa týkalo označenia relevantných dôkazov, ako ich navrhovateľ nazval, tie sú chaotické a bez presnej špecifikácie, na základe čoho nebolo v možnostiach súdu ich zabezpečiť, resp. vyžiadať od navrhovateľa, ktorý ich napriek viacerým podaniam sám nepredložil, len uviedol, že súd s nimi disponuje.

Napriek tomu vychádzajúc z obsahu podaní súd ustálil, že navrhovateľ najmä namietal pozmenenie predloženia zamestnávateľom zo dňa 17. 12. 2002 a určenia nástupu do práce dňa 07. 09. 2002, v

dôsledku čoho súd dospel k záveru, že v danej veci bolo potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb. v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z.

Čo sa týkalo navrhovateľom namietanej práceneschopnosti, resp. určenia nástupu do práce, súd mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by jeho zamestnávateľom bol odporca, a preto nebolo možné, aby odporca akýmkoľvek spôsobom zasiahol do predmetnej listiny a určil nástup do práce. Rovnako tak za takéhoto konanie ani nemôže niesť zodpovednosť. Navyše, ako vyplýva z vyjadrenia odporcu, navrhovateľ sám zasiahol do predmetnej listiny v trestnom konaní.

Okrem toho bolo potrebné sa stotožniť s tvrdením odporcu, že čo sa týkalo nesprávnosti mena navrhovateľa, v súvislosti s odpisom registra trestov, uvedené nie je oprávnený preskúmať súd, ale navrhovateľ mal túto nesprávnosť oznámiť odporcovi ako spracovateľovi osobných údajov v zmysle zákona o prokuratúre a žiadať opravu, pričom ak by mu odporca nevyhovel, mal možnosť sa obrátiť na Úrad na ochranu osobných údajov SR.

Záverom súd dodáva, že ak by boli predmetom konania len vyššie uvedené listiny, bola by námietka premlčania dôvodná, avšak s poukazom na to, že navrhovateľ nenamietal žiadne konkrétne rozhodnutie odporcu, ako ani postup odporcu, nebolo možné ustáliť, aký nesprávny úradný postup navrhovateľ namietal, a preto ani nebolo možné vyhovieť námietke premlčania bez ďalšieho dokazovania, čo by bolo v tomto prípade nevhodné, nakoľko z vykonaného dokazovania jasne vyplynulo, že navrhovateľ nepreukázal splnenie predpokladov na vznik nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom odporcu. Pri vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom odporcu bolo totiž potrebné vychádzať z toho, že navrhovateľ nepreukázal základné predpoklady zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon, resp. škodovú udalosť, rovnako tak nepreukázal vznik škody, ktorú si uplatnil vo výške 25.000 eur a ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom, teda škodovou udalosťou a vznikom škody, preto sú návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a ďalšími námietkami navrhovateľa sa nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a z obsahu spisu je zrejmé, že mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, na Okresnom súde Levice.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.